

Hoofdstuk 1: Een bijzondere ontmoeting

Sam en Noor kwamen aan in **Haarlem**.

De trein stopte zacht en de deuren gingen open.

“Wauw...” zei Sam terwijl hij naar buiten keek. “Wat een mooie stad.”

Noor glimlachte. “Het voelt anders hier... rustig en gezellig tegelijk.”

Ze liepen samen het station uit en kwamen in een straat vol oude gebouwen, winkeltjes en mensen die rustig langs liepen.

De zon scheen zacht op de straatstenen.

“Waar gaan we eerst heen?” vroeg Sam.

Noor keek om zich heen. “Gewoon een stukje lopen.”

Ze liepen samen door de stad van **Haarlem**, langs grachten en kleine bruggetjes.

Het was stil tussen hen.

Maar niet ongemakkelijk.

Gewoon... rustig.

Sam keek even naar Noor. “Het is wel fijn hier, hè?”

Noor knikte. “Ja... heel fijn.”

Ze liepen verder en kwamen bij een klein pleintje met een bankje.

“Zullen we even zitten?” vroeg Sam.

Noor glimlachte. “Ja.”

Ze gingen naast elkaar zitten.

Even zei niemand iets.

De wind waaide zacht door hun haren.

Sam voelde iets nieuws.

Iets dat hij nog niet eerder zo had gevoeld.

“Eh... Noor?” zei hij een beetje onzeker.

Noor keek hem aan. “Ja?”

Sam glimlachte een beetje. “Ik vind het wel leuk... om hier samen te zijn.”

Noor kreeg een kleine glimlach. “Ik ook.”

Ze keken elkaar even aan.

En moesten toen allebei een beetje lachen.

Niet omdat het grappig was...

maar omdat het fijn voelde.

En ergens, midden in **Haarlem**, begon iets nieuws.

hoofdstuk 2 – samen door de stad

sam en noor zaten nog even op het bankje in **Haarlem**.

de zon scheen zacht en het was rustig om hen heen.

“zullen we verder lopen?” vroeg noor.

sam knikte. “ja, samen.”

ze stonden op en liepen langzaam door de straatjes van de stad.

ze kwamen langs winkeltjes, een bakker waar het lekker rook en kleine bruggetjes over het water.

noor keek naar het water. “het is hier echt mooi.”

sam keek niet naar het water... maar even naar noor. “ja... dat is het.”

noor merkte het en glimlachte een beetje.

“wat?” vroeg ze.

sam werd een beetje rood. “niks... gewoon.”

noor lachte zacht. “oké dan.”

ze liepen verder en kwamen bij een klein parkje.

er stond een boom en een bankje eronder.

“weer zitten?” vroeg sam.

noor knikte. “ja, dat vind ik wel fijn.”

ze gingen zitten.

de wind waaide zacht door de bladeren.

sam keek naar zijn handen en toen naar noor.

“ik vind het wel leuk om dingen samen te doen,” zei hij zacht.

noor keek hem aan. “ik ook.”

sam slikte even. “ook... hier zijn samen.”

noor glimlachte. “ja.”

even was het stil.

maar het voelde niet raar.

gewoon rustig en fijn.

sam keek voorzichtig naar noor. “denk je dat we dit vaker doen?”

noor knikte langzaam. “ja... dat denk ik wel.”

sam glimlachte.

en voor het eerst voelde het niet alleen als een avontuur...

maar ook als iets warmes.

iets wat bleef.

en terwijl ze daar samen zaten in **Haarlem**, werd het steeds duidelijker...

dat ze elkaar steeds leuker begonnen te vinden.

hoofdstuk 3 – de eerste zoen

sam en noor zaten nog steeds op het bankje in het parkje in **Haarlem**.

de zon zakte langzaam een beetje lager en het licht werd zachter.

alles om hen heen was rustig.

je hoorde alleen de wind door de bladeren en een paar vogels.

sam keek naar noor.

noor keek naar sam.

en even zeiden ze allebei niks.

maar het voelde anders dan eerst.

rustiger... maar ook spannender.

“het is hier echt mooi,” zei noor zacht.

sam knikte. “ja... maar het is vooral leuk omdat jij er bent.”

noor keek hem verrast aan en glimlachte een beetje.

“dat is lief,” zei ze zacht.

sam voelde zijn hart een beetje sneller kloppen.

hij wist even niet wat hij moest zeggen.

noor keek naar beneden en toen weer naar hem.

“ik vind het ook leuk met jou,” zei ze.

even werd het stil.

maar dit keer voelde het niet alleen rustig...

het voelde speciaal.

sam schoof een klein stukje dichterbij.

noor bleef zitten.

ze keek hem aan.

heel even twijfelde sam.

maar toen glimlachte noor zacht.